

genting at sige. Det har jeg ingen kritik af, for det er jo egentlig forståeligt, når man ønsker at være opposition.

Kl. 19.05

Når vi går ind på delemnerne, tegner der sig jo en økonomisk ramme om danskernes liv og færden i de næstfølgende år, som aldrig har været mere gunstig. Uanset hvad, har vi den laveste ledighed i mere end 35 år, siger vi, men i virkeligheden kan vi ikke sammenligne umiddelbart, for statistikken har ikke altid været opgjort på samme måde. Kloge folk siger, at ledigheden egentlig aldrig har været lavere.

Vi ved, at beskæftigelsen aldrig nogen sinde har været højere, og vi ved, at man aldrig har været i stand til at nedbringe gælden så hurtigt, som vi gør nu. Det gør vi, samtidig med at vi har et skattestop. En tidligere socialdemokratisk finansordfører har sagt, at enhver ved, at man ikke samtidig kan bruge flere penge på velfærd, nedbringe gælden og have et skattestop. Men der er altså kun en, der ved det, for nu ved alle andre jo, at det kan man godt.

Det er et lærestykke for alle dem, der hele tiden har sagt, at det ikke kan lade sig gøre. Jeg har hørt i 5 år, at det ikke kan lade sig gøre, og derfor bliver man jo glad, når hr. Morten Helveg Petersen anerkender, at gælden egentlig er bragt ned, for tidligere har hr. Morten Helveg Petersen jo sagt, at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre. Vi er bagud, vi indhenter det aldrig, og vi kan ikke opfylde løftet om at halvere gælden inden 2010. Jeg må indrømme, at det løfte kan vi ikke holde, for gælden er mere end halveret i 2010.

Men det er jo også det, der gør, at der måske er et problem, når man skal diskutere, hvem det egentlig er, man skal lave forlig sammen med. Jeg vil starte med at rose Folketingets partier med undtagelse af SF og Enhedslisten – det er så egentlig ikke kritisk ment – men jeg vil godt rose de partier, der har været med til at vedtage en velfærdsreform og en globaliseringsreform, altså en investering i fremtiden. Jeg synes stadig, det er imponerende.

Derfor er det også med rette, at man siger, at så behøver vi ikke tale så meget om finansloven. Det andet er nemlig ret enestående. Uanset hvad kloge hoveder i øvrigt måtte sige, giver det, vi har aftalt om senere tilbagetrækning, den balance og holdbarhed, som udligner det, at der bliver flere ældre og færre unge på arbejdsmarkedet. I hvert fald frem til 2040 er der fuld balance i det, der er aftalt mellem de partier, der står bag dette forlig – fuld balance!

Nogle siger, at det kun er den halve løsning, vi har fundet. Her vil jeg gøre opmærksom på, at de differencer, der kan være mellem Finansministeriets og Velfærdskommissionens og til dels Det Økonomiske Råds opfattelser, skyldes, at de mener, at når man lever længere, vil man også være mere syg. Det er sådan set det, der hele tiden har været baggrunden for uenigheden, helt tilbage fra nedsættelsen af Velfærdskommissionen. Finansministeriet har ikke taget som udgangspunkt, at fordi man lever længere, vil man også være mere syg, men at man lever længere, fordi man er mere rask. Derfor kommer der en usikker variabel ind, når man skal vurderer trækket på sundhedsudgifterne i årene fremover.

De 158 mandater, der er med i forliget, skal imidlertid være opmærksomme på, at selve den matematiske model udligner ændringerne i demografien fuldstændig. Vi sikrer alt andet lige den finansiering, som er nødvendig, fordi der kommer flere ældre, vi er i stand til at opretholde produktionen, og i den periode, der er tale om, skaffer vi rent faktisk 200.000 flere ud på arbejdsmarkedet, end tilfældet ellers ville have været. Aftalen er altså overordentlig solid og lidt usædvanlig. Mange spurgte: Hvorfor gør vi det nu? Jo, for vi kunne jo se, at der ville komme ubalance omkring 2022-2024, hvis vi ingenting gjorde, og derfor er jeg stadig rimelig imponeret over, at det danske Folketing var i stand til at samle et bredt flertal om at se så langt frem.

En del af velfærdsaftalen er jo globaliseringsdelen. Med nogle af ændringsforslagene har vi skaffet finansiering, som svarer til 0,5 pct. af vækstpotentialet, det vil sige, at der op til 2012 i alt fordeles 39 mia. kr. til investering i fremtiden. I bred enighed har vi en fælles målsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en uddannelse, og at mere end halvdelen skal have en videregående uddannelse. I 2010 har vi løftet forskningsbevillingerne til 18 mia. kr., dvs. 1 pct. af BNP, og vi vil virkelig fastholde det niveau.

Kl. 19.10

I øvrigt er det vigtigt at sikre, at folk kommer hurtigere ind på arbejdsmarkedet, og at de, der allerede er på arbejdsmarkedet, opkvalificeres. Vi har f.eks. etableret en fond på 3 mia. kr. til at modvirke nedslidning.

Det gør mig ikke spor, at det egentlig står som hovedresultatet i 2006, at vi er nået hertil. Jeg synes stadig, det er unikt, og regeringen, Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti må da glæde sig over, at aldrig tidligere